

Dosarul nr. 1ra-1995/2021
1-15127183-01-1ra-27092021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popov Oleg și de către avocații Dumneanu Radu și Grigoriu Aurelia în numele inculpatului Sulima Dmitri, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 14 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Sulima Dmitri xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 19.01.2021-14.12.2018;
2. Instanța de apel: 17.03.2021-09.06.2021;
3. Instanța de recurs: 05.10.2021-19.01.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 decembrie 2018 Sulima Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Sulima Dmitri în beneficiul SRL „Maxiteh-ST” prejudiciul material în mărime de 245041,00 (două sute patruzeci și cinci mii patruzeci și unu) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Sulima Dmitri, activând în calitate de vânzător-consultant conform ordinului nr. 296p din 03.09.2012 la SRL „Maxiteh-ST”, urmărind scopul sustragerii bunurilor SRL „Maxiteh-ST” folosindu-se de accesul liber la bunurile materiale care le avea în administrare, în perioada de timp septembrie 2013 - aprilie 2014 a sustras din depozitul SRL „Maxiteh-ST” din str. Gagarin 16, mun. Chișinău, tehnică informatică, după cum urmează: un notebook de model Samsung NP-N100S-N06RU la preț de 4399 lei; un notebook de model „Samsung” NP270E5V-K02RU la preț de 7099 lei, un notebook de model „Samsung” NP355V5C-S0KRU la preț de 8499 lei, un notebook de model „Samsung” NP355V5X-S02RU la preț de 7999 lei, patru notebook-uri de model „Samsung” NP355E5C-S01RU fiecare la preț de 7699 lei, trei

notebook-uri de model „Samsung” NP300E5C-S0JRU fiecare la preț de 8199 lei, un notebook de model „Samsung” NP355V5C-S07RU la preț de 8799 lei, două notebook-uri de model „Samsung” NP300E5X-A01RU fiecare la preț de 7999 lei, un notebook de model „Samsung” NP305E5A-S0CRU la preț de 8375 lei, un notebook de model „Acer Aspire E1-532 Clarinet Black” (NX-MFVEU.014) la preț de 5499 lei, un notebook de model „Compaq Presario” CQ58-319EW la preț de 7299 lei, un notebook de model „Samsung” NP300E5C-A06RU la preț de 7499 lei, o tabletă PC de model „Samsung” GT-N5100 Galaxy Note 8 Brown Black la preț de 7299 lei, două tablete PC de model „Samsung” SM-T311 Galaxy Tab 38.0 White fiecare la preț de 6899 lei, două tablete PC de model „Samsung” SM-T310 Galaxy Tab 38.0 (wifi only) goldbrow fiecare la preț de 5399 lei, o tabletă PC de model „Samsung” GT-P6800 Galaxy Tab 7.7 Light Silver la preț de 6599 lei, o tabletă PC de model „Samsung” SM-T 211 Galaxy Tab 37.0 White la preț de 4999 lei, o tabletă PC de model „Samsung” SM-T 211 Galaxy Tab 37.0 Gold Brown la preț de 4999 lei, o tabletă PC de model „Samsung” SM-T210 Galaxy Tab 37.0 (wifi only) white la preț de 2999 lei, două tablete PC de model „Samsung” GT-P3110 Galaxy Tab II 7.0 (wifi only) titanium fiecare la preț de 3099 lei, o tabletă PC de model „Samsung” GT-P3100 Galaxy Tab II 7.0 titanium silver la preț de 4799 lei, o tabletă PC de model „SONY” SGP321 Tablet Z LTE black la preț de 11399 lei, o tabletă PC de model „Samsung” GT- P5210 Galaxy Tab 3 10.1 (wifi only) White preț de 6299 lei, o tabletă PC de model „Samsung” GT-P5200 Galaxy Tab 3 10.1 Gold Brown la preț de 7799 lei, o tabletă PC de model „Samsung” GT-N8000 Galaxy Note 10.1 White la preț de 10099 lei, o tabletă PC de model „Samsung” GT-N8000 Galaxy Note 10.1 Deep Gray la preț de 10099 lei, pe care le-a însușit. Paguba totală cauzată părții vătămate SRL „Maxiteh-ST” de către Sulima Dmitri, constituie în total suma de 245041 lei, adică un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

2. Sentința, menționată, a fost atacată cu *apel* de către avocatul Dumneanu Radu în interesele inculpatului Sulima Dmitri prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei, constatarea nulității ordonanței de punere sub învinuire a lui Sulima Dmitri din 17.06.2014 din motivul încălcării prevederilor art. 85 alin. (2) Cod de procedură penală și dispunerea achitării lui Sulima Dmitri inclusiv din motivul constatării lipsei faptului infracțiunii în acțiunile sale.

2.1 În motivarea apelului avocatul a invocat următoarele aspecte:

- analizând declarațiile martorilor audiați poate fi trasă concluzia certă că aceste probe nu sunt pertinente, concludente și nici utile, pentru stabilirea vinovăției lui Sulima Dmitri în comiterea faptei ce i se impută, ori din declarațiile acestora, pe lângă careva date care să permită afirmația cu privire la comiterea a careva fapte de sustragere de către Sulima Dmitri, nu au fost stabilite sau identificate bunurile despre care se indică în rechizitoriu că ar fi fost sustrate, nu a fost posibilă stabilirea valorii acestora, locul de unde ar fi fost sustrate și nici metoda utilizată pentru a le sustrage;

- organul de urmărire penală a administrat probe cu privire la sustragerea doar a planșetei de model Samsung Galaxi Tab cu seria și numărul RF2D30T8HIK, iar în

restul obiectelor reclamate a fi sustrase i-au fost imputate lui Sulima Dmitri în mod arbitrar;

- în același timp, neverificarea relațiilor numitului Cibotaru Anatolie cu angajații securității SRL „Maxiteh ST”, neidentificarea abonaților care au fost contactați atât de Sulima Dmitri cât și de către Cibotaru Anatolie, lipsa cu desăvârșire a altor date care să permită concluzia cu privire la comiterea de către Sulima Dmitri a faptelor ce i se impută, incriminarea cărora a fost posibilă exclusiv datorită declarațiilor lui Cibotaru Anatolie, precum și concluziile expuse de poligrafologul Serghei Braga, precum că Sulima Dmitri spune adevărul răspunzând la întrebările referitoare la sustragerea tehnicii de calcul de la SRL „Maxiteh ST”, denotă că probele menționate sunt insuficiente pentru stabilirea vinovăției lui Sulima Dmitri;

- apărarea a invocat în calitate de probe declarațiile tuturor angajaților SRL „Maxiteh ST”, audiați în prezenta cauză, care au indicat că nu cunosc careva circumstanțe care ar permite concluzia cu privire la sustragerea tehnicii de calcul de către Sulima Dmitri și anume a numiților Odobescu Anatolie, Rufînschii Alexandru, Melnicov Stepan, Rusu Roman, Coșciug Olesea, Livova Ecaterina, Capcelea Serghei și Roiu Serghei;

- la fel, lipsa de implicare a lui Sulima Dmitri la comiterea faptelor de sustragere a bunurilor incriminate se confirmă și prin declarațiile numitului Doroncianu Dorian, care a indicat că activează în calitate de jurist la SRL „Simpals”, care administrează site-ul „www.999.md”;

- suplimentar în calitate de probe care infirmă acuizarea se impune luarea în considerare a actelor prin care au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice ale lui Sulima Dmitri și Cibotaru Anatolie;

- în acest sens, se impune mențiunea că lăsarea fără atenție a numerelor de telefon apelate/sau de la care au fost apelați atât Sulima Dmitri cât și Cibotaru Anatolie, prin prisma principiului prezumției nevinovăției, denotă caracterul superficial al anchetei și neconstatarea circumstanțelor esențiale ale cauzei, care ar fi permis constatarea obiectivă a implicării sau neimplicării inculpatului la comiterea faptei ce i se impută;

- la fel, este relevantă la caz și concluzia specialistului poligrafolog Serghei Baraga din 04.09.2014, potrivit căreia Sulima Dmitri declară adevărat că nu a comis faptele ce se impută de sustragere a bunurilor de la SRL „Maxiteh ST”;

- o altă probă importantă pentru caz o constituie actul de inventariere din luna februarie, efectuată de către Sulima Dmitri cu numitul Golubnic Serghei, anexat la materialele cauzei în cadrul cercetării judecătorești de către reprezentantul SRL „Maxiteh ST”, prin care se infirmă lipsa bunurilor despre care se indică că ar fi fost sustrase la data efectuării inventarierii respective, potrivit Regulamentului de funcționare a agentului economic menționat;

- la fel, se impune luarea în considerare inclusiv a actului de control fiscal nr. 5-667905 din 28.05.2014, care a avut ca obiect inclusiv inventarierea totală a bunurilor aflate la balanța SRL „Maxiteh ST” în perioada 01.01.2010 - 31.03.2014;

- astfel, potrivit capitolului II al actului de către IFS mun. Chișinău a fost efectuată inventarierea totală a mărfurilor la toate subdiviziunile întreprinderii. Conform actelor de control în rezultatul inventarierii totale nu au fost stabilite abateri dintre valoarea și cantitatea stocurilor de mărfuri înregistrate în evidența contabilă cu cea de facto;

- corespunderea la data de 31.03.2014 a stocului de mărfuri la SRL „Maxitech ST” cu datele din evidența contabilă se confirmă și prin lipsa mențiunilor cu privire la necesitatea ajustărilor declarațiilor cu privire la TVA, care urmau să fie efectuate în cazul prejudiciilor cauzate întreprinderii în legătură cu constatarea unei eventuale sustrageri;

- aici se impune și mențiunea că declarațiile inculpatului făcute în cadrul cercetării judecătorești au fost confirmate și de martorul Livova Ecaterina, care a confirmat în instanța de fond faptul că, Sulima Dmitri a reclamat faptul dispariției tehnicii din sala de vânzări, iar cererea respectivă nu a fost semnată de către colegul său de serviciu;

- mai mult ca atât, materialele cauzei penale nu conțin nici un înscris prin care să se confirme că bunurile reclamate a fi sustrate s-au aflat în magazinul din mun. Chișinău, str. Gagarin 16 sau că i-ar fi fost transmise în gestiune/administrare sau pentru vânzare inculpatului Sulima Dmitri;

- având la bază circumstanțele descrise, consideră că acuzarea înaintată numitului Sulima Dmitri este una arbitrară, fără a avea la bază careva probe care să confirme învinuirea formulată. Situația în cauză este determinată: pe de o parte, de lipsa probelor pertinente și concludente, care să confirme faptul sustragerii a careva bunuri de către învinuitul Sulima Dmitri; pe de altă parte, în cazul în care se admite faptul că probele administrate confirmă faptul sustragerii unor bunuri de la SRL „Maxitech-ST”, de calificarea eronată a acțiunilor lui Sulima Dmitri;

- în același timp, este necesar să se menționeze că de către procuror a fost încălcat în mod grav dreptul la apărare a numitului Sulima Dmitri, fapt determinat de lipsa traducătorului la înaintarea învinuirii, rol asumat la momentul respectiv de către procuror;

- acuzația înaintată numitului Sulima Dmitri are la bază cirmumstanțele relatate de către martorul Ciubotaru Anatolie și faptul depistării la acesta a unei unități de tehnică de calcul, despre care a indicat că, la fel ca și altă tehnică de calcul, ar fi procurat-o de la învinuit;

- concomitent, organul de urmărire penală a pus la baza acuzării faptul că între învinuit și numitul Ciubotaru Anatolie ar fi existat multiple convorbiri telefonice, prin care la fel se încearcă să se indice că ar confirma faptul sustragerii bunurilor de către Sulima Dmitri de la SRL „Maxitech-ST”;

- în această ordine de idei, este necesar să se menționeze că de către procuror nu a fost efectuată nici o acțiune de urmărire penală din cele solicitate de apărare, care, în opinia apărării demonstrează, de fapt, nevinovăția lui Sulima Dmitri, fapt care, în mod evident a determinat încălcarea prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de Procedură Penală, potrivit căruia obligația organului de urmărire penală este de a efectua toate

acțiunile de urmărire penală posibile, inclusiv a celor care dovedesc nevinovăția învinuitului;

- în așa mod, nu s-a efectuat nici o acțiune de urmărire penală referitoare la stabilirea circumstanțelor referitoare la: perioada în care a fost defectat computerul de serviciu, utilizat inclusiv de numitul Sulima Dmitri pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu; a fost sau nu utilizat în perioada respectivă inclusiv computerul personal al învinuitului Sulima Dmitri; a fost instalată la computerul învinuitului Sulima Dmitri programa care urma a fi folosită pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu; era conectat computerul învinuitului Sulima Dmitri Andrei la internet în perioada în care era utilizat în locul computerului de serviciu și, dacă da, erau active acaunturile acestuia inclusiv de pe site-ul www.999.md, a reclamat în fața administrației numitul Sulima Dmitri faptul constatării lipsei mărfii în magazin (fapte care ar fi putut să fie confirmate inclusiv de angajații Rusu Roman, Rogatiuc Denis, Livova Ecaterina, Golubeva Larisa, Rutînschi Alexandru și administratorul pe nume Oleg);

- aici se impune mențiunea că toate afirmațiile apărării, formulate pe parcursul efectuării urmăririi penale, s-au confirmat în cadrul cercetării judecătorești, acești martori confirmând că nu cunosc nimic despre sustragerea bunurilor ce i se impută lui Sulima Dmitri;

- concomitent, deși se reclamă faptul sustragerii unor bunuri materiale, fapt pentru care inculpatului i se incriminează comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, pentru care legea prevede o pedeapsă de până la 15 ani închisoare, la materialele cauzei penale nu au fost anexate careva documente care să confirme că bunurile despre care s-a indicat ar fi fost sustrate de către Sulima Dmitri s-ar fi aflat la balanța întreprinderii (cu excepția planșetei ridicate de la numitul Ciubotaru);

- în partea ce se referă la planșeta ridicată de la numitul Ciubotaru Anatolie în raport cu declarațiile lui Sulima Dmitri, afirmațiile acestuia că procură și vinde tehnică de calcul, dar nu a putut indica ce a cumpărat de la Sulima Dmitri și rezultatele inventarierii efectuate de către angajații SRL „Maxiteh ST” pe de o parte și cea efectuată în cadrul controlului fiscal de către autoritatea competentă, impun aprecierea critică a declarațiilor martorului indicat, deoarece există posibilitatea ca acesta să fi acționat cu alte persoane pentru a beneficia de bunurile sustrate, făcându-l vinovat pe Sulima Dmitri pentru sustragerea acestora;

- este foarte importantă și afirmația apărării despre contactarea acelorași abonați atât de numitul Ciubotaru, cât și de către Sulima, abonații respectivi nefiind identificați de către organul de urmărire penală pentru a exclude dubiile respective, apărarea neavând posibilitatea de a-i identifica;

- în același timp, consideră importante pentru stabilirea circumstanțelor reale ale cauzei inclusiv conținutul actelor de control fiscal din cauza că: având în vedere specificul activității SRL „Maxiteh-ST”, controlul fiscal al acestui agent economic presupune inclusiv inventarierea bunurilor, respectiv reflectarea în evidența contabilă a bunurilor despre care se presupune că ar fi fost sustrate; identificarea bunurilor menționate este importantă pentru justa soluționare a prezentei cauze penale și

stabilirea cu certitudine a valorii acestora, despre care s-a reclamat că ar fi fost sustrase, deoarece delapidarea ca infracțiune poate fi reclamată doar în cazul sustragerii unui bun ce există și aparține cu certitudine proprietarului și care a fost transmis în administrare/gestionare făptuitorului; calificarea acțiunilor făptuitorului, inclusiv mărimea pedepsei care poate fi aplicată acestuia, depinde de mărimea prejudiciului cauzat, care, la rândul său, poate fi determinat numai dacă bunurile reclamate a fi sustrase au existat în realitate și dacă acestea au fost sustrase de către persoana învinuită;

- în speța dată, printr-un act oficial, despre care nu există date că ar fi fost contestat de către SRL „Maxiteh ST”, s-a stabilit că la data de 31.03.2014 s-au confirmat rezultatele inventarierii efectuate în secția IT a magazinului în care activa Sulima Dmitri, respectiv, se infirmă faptul sustragerii, cel puțin până la data indicată a careva bunuri de către acesta;

- totodată, ținând cont de faptul că învinuitului i se impută comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, consideră că se impunea anexarea la materialele cauzei penale inclusiv a dovezilor cu privire la transmiterea în administrarea învinuitului a tehnicii ce i se incriminează că ar fi fost sustrasă prin delapidare, ori este inadmisibilă acuzarea unei persoane de delapidarea unor bunuri ce nu i-au fost transmise în administrare;

- în această ordine de idei se impune concluzia că, în cazul în care procurorul consideră că există probe cu privire la sustragerea a careva bunuri, având în vedere lipsa a careva date cu privire la transmiterea în administrarea lui Sulima Dmitri a obiectelor despre care s-a indicat că ar fi fost sustrase, acțiunile acestuia puteau fi calificate (repet, în situația în care ar exista probe pertinente și concludente) doar în dependență de probele care confirmau obiectiv sustragerea unor bunuri concrete, cu stabilirea valorii fiecărui bun în parte și nu în baza presupunerilor, bazate pe afirmații că acesta ar fi plasat anunțuri, prin care se confirmă că vindea tehnică sustrasă;

- la acest capitol se impune luarea în considerare inclusiv faptul că proporțiile bunurilor sustrase, care puteau fi incriminate lui Sulima Dmitri, având la bază prevederile art. 8 alin. (3) Cod de Procedură Penală, nu pot să depășească valoarea bunurilor despre care organul de urmărire penală are probe că ar fi fost sustrase de către numitul Sulima Dmitri;

- la data de 17.06.2014 de către procurorul în Procuratura sectorului Centru Victor Poiată s-a dispus înaintarea învinuirii numitului Dmitri Sulima. Un exemplar al învinuirii, în limba rusă, a fost prezentată învinuitului sub semnătura procurorului Victor Poiată;

- având în vedere faptul că originalul actului procesual menționat a fost emisă în limba română, cel prezentat învinuitului Sulima Dmitri urma să fie tradus de către o persoană împuternicită, potrivit normelor procesual-penale;

- în așa mod consideră că au fost încălcate inclusiv prevederile art. 85 alin. (2) Cod de Procedură Penală, care indică în mod expres că, judecătorul, procurorul, persoana care efectuează urmărirea penală, apărătorul, reprezentantul legal, grefierul,

expertul, martorul nu sunt în drept să-și asume obligații de interpret, traducător chiar dacă posedă limbile și semnele necesare pentru traducere;

- având în vedere circumstanțele menționate, precum și faptul că potrivit art. 251 alin. (2) Cod de Procedură Penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la prezența interpretului, traducătorului, dacă sânt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural, consideră că se impune constatarea nulității ordonanței de punere sub învinuire a numitului Sulima Dmitri;

- mai mult ca atât, deși a solicitat administrarea la materialele cauzei penale a actului de inventariere efectuat în luna februarie 2014 de către angajații întreprinderii și a actului de control fiscal a activității SRL „Maxiteh ST”, instanța de judecată nu a luat în considerare faptul că, atât în luna februarie 2014, cât și la data de 30.03.2014, în rezultatul controlului fiscal total și al inventarierii tuturor bunurilor întreprinderii, nu s-a constatat lipsa a careva mărfuri aflate pe stocul întreprinderii;

- în același timp, instanța de fond eronat a apreciat și argumentul apărării cu privire la încălcarea normelor imperative ale legislației procesual-penale care nu permit procurorului să-și asume funcția de traducător, precum și lovirea de nulitate absolută a actelor procesuale emise/aduse la cunoștință și efectuate în lipsa traducătorului, în cazul în care persoana nu cunoaște limba în care se desfășoară procesul;

- aici se impune mențiunea că, apărarea a invocat încălcarea normelor respective la faza terminării urmăririi penale, iar art. 251 alin. (2) Cod de Procedură Penală, prevede expres că, încălcarea prevederilor legale care reglementează participarea traducătorului la acțiunile procesuale, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural;

- la acest aspect, având în vedere că asigurarea respectării principiului legalității procesului penal reprezintă o sarcină a procurorului și a instanței de judecată (art.28 Cod de procedură penală) este evidentă concluzia cu privire la aprecierea arbitrară de către instanța de fond a asumării rolului de traducător de către procurorul V. Poiată în cauza data la întocmirea celui mai important act procesual efectuat la faza urmăririi penale - punerea persoanei sub învinuire.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021 a fost admis apelul, casată sentința total, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre prin care Sulima Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Sulima Dmitri în beneficiul SRL „Maxiteh-ST” a prejudiciul material în mărime de 245041,00 (două sute patruzeci și cinci mii patruzeci și unu) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, conform rechizitoriului, acțiunile inculpatului Sulima Dmitri au fost calificate în baza art. 191 alin. (5) Cod Penal - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei

persoane încredințate în administrarea vinovatului, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Însă, Colegiul Penal, la examinarea cauzei penale în ordine de apel, a constatat că, acuzatorul de stat nu a administrat la materialele cauzei penale probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor să dovedească faptul că, bunurile care formează obiectul material al infracțiunii au fost încredințate de către angajator - SRL „Maxiteh-ST” în administrarea inculpatului. Respectiv, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost constatat faptul că, inculpatului Sulima Dmitri i s-au încredințat nemijlocit bunurile, care formează obiectul material al infracțiunii, în baza unor relații contractuale încheiate sau conform fișei postului, cu determinarea clară a atribuțiilor de serviciu în ce privește gestionarea sau administrarea bunurilor.

Astfel, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, și anume:- declarațiile reprezentantului părții vătămate și civile SRL „Maxiteh-ST”, Odobescu Anatolie (f.d.111-114, vol. III); - declarațiile martorului Rutînschii Alexandru (f.d.115-119, vol. III); - declarațiile martorului Melnicov Ștefan (f.d. 121-123, vol. III); - declarațiile martorului Rogatiuc Denis (f.d. 124-126, vol. III); - declarațiile martorului Ciubotaru Anatolie (f.d. 127-129, vol. III); - declarațiile martorului Rusu Roman (f.d.130-134, vol. III); - declarațiile martorului Capcelea Serghei (f.d.135-136, vol. III); - declarațiile martorului Raiu Sergiu (f.d. 137-138, vol. III); - declarațiile martorului Sulima Maxim (f.d.157, vol. III); - declarațiile martorului Doronceanu Dorian (f.d.158-159, vol. III); - declarațiile martorului Orjuhovski Oleg (f.d. 163-164, vol. III); - declarațiile martorului Palton Natalia (f.d.165-166, vol. III); - declarațiile martorului Novikov Alexandr (f.d.239-240, vol. III); - declarațiile martorului Buga Ecaterina (f.d.241-242, vol. III); - demers SRL „Maxiteh-ST” din 16.04.2014 privind sesizarea organului de urmărire penală despre săvârșirea infracțiunii; (f.d. 5, vol. I); - procesul-verbal de ridicare din 23.04.2014 a cutiilor de la notebook-urile sustrate din incinta magazinului „Maximum” din str. Gagarin 16 din mun. Chișinău (f.d. 16, vol. I); - procesul-verbal de examinare din 10.06.2014 prin care au fost examinate mesajele rețelei de socializare „ICQ” (f.d. 28-31, vol. I); - procesul-verbal de ridicare din 30.04.2014 prin care au fost ridicate extrasele din baza de date „www.999.md”, pe utilizatorul „Twisterok” (f.d. 38, vol. I); - procesul-verbal de examinarea documentelor din 08.05.2014 prin care s-a examinat informația cu privire la anunțurile utilizatorului „Twisterok” (f.d. 54- 55, vol. I); - procesul-verbal de recunoașterea persoanei după fotografie din 07.05.2014 conform căruia Ciubotaru Anatolie l-a recunoscut pe Sulima Dmitri, ca fiind acea persoană de la care a procurat tehnică electronică (f.d. 71, vol. I); -procesul-verbal de ridicare din 07.05.2014, prin care s-a ridicat dispozitivul de model „Samsung Galaxy Tab 2”, cu seria și numărul RF2D30T8H1K, cu documentele și cutia acestuia (f.d. 73, vol. I); - procesul-verbal de examinare a obiectelor din 07.05.2014 a dispozitivului de model „Samsung Galaxy Tab 2”, cu seria și numărul RF2D30T8H1K, cu documentele și cutia acestuia (f.d. 74-75, vol. I); - procesul-verbal de confruntare din 08.05.2014, între bănuitul

Sulima Dmitri și martorul Ciubotaru Anatolie (f.d. 98-100, vol. I); - procesul-verbal de confruntare din 08.05.2014, între bănuitul Sulima Dmitri și martorul Melnic Stepan (f.d. 116-117, vol. I); - procesul-verbal de examinare a documentelor din 06.06.2014 în cadrul căreia a fost examinată informația cu privire la memoria cash a calculatorului din secția IT a magazinului „Maximum” din str. Gagarin 16 care are acces la internet de la providerul care administrează rețeaua dată în perioada de 14.01.2014 până la 07.05.2014, constatându-se că în perioada de referință au avut loc 7475 intrări pe diferite site-uri WEB, inclusiv „www.999.md” (f.d. 158, vol. I); - procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 05.06.2014 (f.d.174, vol. I); - procesul-verbal de examinare a documentelor din 06.06.2014, fiind examinată informația cu privire la proveniența și aflarea la evidență contabilă a bunurilor sustrase ce aparțin SRL „Maxiteh-ST”, stabilindu-se că potrivit invoice-ului nr. 1123649429 din 19.04.2013, de către compania Samsung Electronics Ukraine Company, către SRL „Maxiteh-ST” a fost livrat obiectul de model „GT-P3110TSASEK” Tablet, GT-P3110TSASEK, TITANUM SILVER, SEK, confecționat în Vietnam (f.d. 179, vol. I); - raportul de analiză din 09.06.2014 a descifrărilor convorbirilor telefonice primite de la compania de telefonie mobilă „Moldcell” pe perioada de timp 01.08.2013 până la 08.05.2014 au avut loc aproximativ 40 convorbiri telefonice (f.d. 225-226, vol. II); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2014, conform căruia au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice primite de la compania de telefonie mobilă „Moldcell”, cu indicarea abonaților și numerelor cartelelor SIM ce le aparțin, prin care s-a stabilit că între abonatul Sulima Dmitri cu numărul cartelei SIM 079984588 și abonatul Ciubotarii Anatolie cu numărul cartelei SIM 079044422, pe perioada de timp 01.08.2013 până la 08.05.2014 au avut loc aproximativ 40 convorbiri telefonice (f.d. 240, vol. II)

În speță, Colegiul Penal a reținut că, inculpatului Sulima Dmitri i s-a incriminat faptul că, activând în calitate de vânzător și folosindu-se de accesul liber la bunurile materiale pe care le avea în administrare, în perioada septembrie 2013-aprilie 2014 a sustras din depozitul SRL „Maxiteh-ST”, mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Gagarin 16, bunurile materiale pe care le avea în administrare, tehnică de calcul în valoare de 245041 lei.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că, prin ordinul nr. 296-p din 03 septembrie 2012 a SRL „Maxith-ST” s-a dispus de a angaja din 03.09.2012 pe Sulima Dmitri în funcția de vânzător - consultant în cadrul firmei SRL „Maxiteh-ST”, în baza contractului individual de muncă.

Potrivit contractului individual de muncă nr. 77/1 din 03 septembrie 2012, încheiat între SRL „Maxiteh-ST” (angajator) și Sulima Dmitri (salariat) și a contractului-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 77/1 din 03.09.2012 rezultă drepturile și obligațiile angajatului și salariatului, precum și asumarea de către salariat a răspunderii materiale individuale deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator.

În acest context, instanța de apel a atestat că, acuzatorul de stat nu a administrat la materialele cauzei penale probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor să dovedească faptul că, bunurile care formează obiectul material al infracțiunii au fost încredințate de către angajator - SRL „Maxiteh-ST” în administrarea inculpatului.

Respectiv, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost constatat faptul că, inculpatului Sulima Dmitri i s-au încredințat nemijlocit bunurile, care formează obiectul material al infracțiunii, în baza unor relații contractuale încheiate sau conform fișei postului, cu determinarea clară a atribuțiilor de serviciu în ce privește gestionarea sau administrarea bunurilor.

Or, Colegiul Penal **a constatat că**, inculpatul Sulima Dmitri, activând în calitate de vânzător-consultant conform ordinului nr. 296p din 03.09.2012 la SRL „Maxiteh-ST”, urmărind scopul sustragerii bunurilor SRL „Maxiteh-ST”, folosindu-se de accesul liber la bunurile materiale, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în perioada de timp septembrie 2013 - aprilie 2014 a sustras pe ascuns din depozitul SRL „Maxiteh-ST”, mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Gagarin 16, bunurile materiale - tehnică informatică în valoare de 245041 lei.

Astfel, instanța de apel a dispus reîncadrarea acțiunilor inculpatului Sulima Dmitri din prevederile art. 191 alin. (5) Cod penal în baza art. 186 alin. (5) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Colegiul Penal a notat că, prin recalificarea acțiunilor inculpatului Sulima Dmitri din prevederile art. 191 alin. (5) Cod Penal în baza art. 186 alin. (5) Cod Penal, inculpatului nu i s-a agravat situația, nu i s-a încălcat dreptul la apărare, deoarece ambele infracțiuni fac parte din infracțiuni contra patrimoniului, astfel nefiind modificată în mod substanțial învinuirea înaintată inculpatului, mai mult ca atât, infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod Penal, care se califică ca infracțiune „gravă” spre deosebire de infracțiunea reglementată la art. 191 alin. (5) Cod Penal, care se califică ca infracțiune „deosebit de gravă” prevede o pedeapsă mai blândă.

Potrivit textului apelului, rezultă că, partea apărării pledează pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Sulima Dmitri, din motivul lipsei faptului infracțiunii în acțiunile sale.

Colegiul Penal a reținut că, în cadrul ședinței de judecată, au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Sulima Dimitri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod Penal.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat că, inculpatul Sulima Dmitri activând în calitate de vânzător și folosindu-se de accesul liber la bunurile materiale, în perioada septembrie 2013 - aprilie 2014 a sustras din depozitul SRL „Maxiteh-ST”, mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Gagarin 16, bunurile materiale - tehnică informatică în valoare de 245041 lei.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului Sulima Dmitri a fost confirmată prin declarațiile reprezentantului părții vătămate și civile SRL „Maxiteh-ST”, Odobescu Anatolie, prin declarațiile martorilor Rutînschii Alexandru, Melnicov Ștefan, Rogatiuc Denis, Ciubotaru Anatolie.

În acest context, instanța de apel a apreciat că, prin declarațiile martorilor Odobescu Anatolie, Rutînschii Alexandru, Melnicov Ștefan, Rogatiuc Denis, Rusu Roman, Capcelea Serghei, angajați la SRL „Maxiteh-ST” se confirmă faptul că, inculpatul Sulima Dmitri, angajat în calitate de vânzător-consultant avea acces direct la depozitul SRL „Maxiteh-ST” din str. Gagarin 16, mun. Chișinău de unde a sustras tehnica electronică.

Prin declarațiile martorului Ciubotaru Anatolie, apreciate din punct de vedere al coroborării cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07.05.2014, procesul-verbal de confruntare din 08.05.2014 dintre bănuitul Sulima Dmitri și martorul Ciubotaru Anatolie, procesele-verbale de examinare a descifrărilor telefonice din 05.06.2014, raportul de analiză din 09.06.2014 a descifrărilor telefonice și procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2014, se atestă că, inculpatul Sulima Dmitri a înstrăinat martorului Ciubotaru Anatolie mai multe laptopuri și tablete de model „Samsung” și „Sony”.

Instanța de apel a respins argumentele apărării potrivit căruia, organul de urmărire penală a administrat probe cu privire la sustragerea doar a planșetei de model „Samsung Galaxy Tab”, cu seria și numărul RF2D30T8HIK, iar restul obiectelor i-au fost imputate inculpatului în mod arbitrar, or, instanța de apel a evidențiat declarațiile martorului Ciubotaru Anatolie prin care se confirmă că, dânsul a procurat de la inculpatul Sulima Dmitri 3 sau 4 laptopuri, dintre care 2 de model „Samsung”, iar la una din întâlniri, inculpatul l-a întrebat dacă nu dorește să procure 2 tablete noi. Ulterior, inculpatul i-a mai vândut 2 sau 3 tablete noi, de model „Samsung” și „Sony”. Nu ține minte câte laptopuri și tablete a procurat de la inculpat, dar aproximativ a câte 5 de fiecare.

Veridicitatea declarațiilor martorului Ciubotaru Anatolie este confirmată prin procesul-verbal de ridicare din 23.04.2014 a cutiilor de la notebook-urile sustrate din incinta magazinului „Maximum” din str. Gagarin 16, mun. Chișinău, inclusiv prin raportul de analiză din 09.06.2014 a descifrărilor convorbirilor telefonice primite de la compania de telefonie mobilă „Moldcell” cu indicarea abonaților și numerelor cartelelor SIM ce le aparțin, prin care s-a stabilit că între abonatul Sulima Dmitri cu numărul cartelei SIM 079984588 și abonatul Ciubotaru Anatolie cu numărul cartelei SIM 079044422, pe perioada de timp 01.08.2013 până la 08.05.2014 au avut loc aproximativ 40 convorbiri telefonice, precum și prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 22.12.2014, conform căruia au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice primite de la compania de telefonie mobilă „Moldcell”, cu indicarea abonaților și numerelor cartelelor SIM ce le aparțin, prin care s-a stabilit că între abonatul Sulima Dmitri cu numărul cartelei SIM 079984588 și abonatul Ciubotarii Anatolie cu numărul cartelei SIM 079044422, pe perioada de timp 01.08.2013 până la 08.05.2014 au avut loc aproximativ 40 convorbiri telefonice.

Cu referire la argumentele de apel invocate de avocatul Dumneanu Radu potrivit căruia, declarațiile martorilor, angajații SRL „Maxiteh-ST” au indicat că nu cunosc careva circumstanțe care ar permite concluzia cu privire la sustragerea tehnicii electronice, instanța de apel la fel le-a apreciat critic, or, declarațiile martorilor, care au indicat că, accesul la depozitul de unde s-au sustras bunurile îl avea inculpatul Sulima Dmitri și colegul său Rusu Roman, alte persoane puteau să intre în depozit, dar numai în prezența acestora, apreciate din punct de vedere al coroborării cu ansamblul probelor administrate la dosar demonstrează că în acțiunile inculpatului Sulima Dmitri sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de furt.

În ceea ce privește declarațiile martorului Doroncianu Dorian, instanța de apel nu a reținut aprecierea dată de către partea apărării, și anume că, prin aceste declarații se confirmă lipsa de implicare a lui Sulima Dmitri la comiterea faptelor de sustragere, or, prin declarațiile acestui martor se confirmă faptul că, utilizatorul „twisteroc” a plasat diverse anunțuri pe site-ul www.999.md, declarațiile căruia apreciate din punct de vedere al coroborării cu declarațiile martorului Sulima Maxim, care a confirmat că, pe site-ul www.999.md a avut un cont „twisteroc”, iar de acest cont se folosea și inculpatul, dar și cu declarațiile martorului Ciubotaru Anatolie care a indicat că a procurat de la inculpatul Sulima Dmitri, laptopuri și tablete, ca urmare a anunțurilor plasate pe site-ul www.999.md, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului Sulima Dmitri, în comiterea faptei prejudiciabile de sustragere a fost confirmată în cadrul cercetării judecătorești.

Cu referire la alegațiile părții apărării care se referă la faptul că, la caz, instanța de fond nu a luat în considerare concluzia specialistului poligrafolog Baraga Serghei din 04.09.2014, potrivit căruia, Sulima Dmitri, a declarat adevărat că nu a comis faptele ce se impută de sustragere a bunurilor de la SRL „Maxiteh ST”, instanța de apel nu le-a reținut la baza pronunțării unei sentințe de achitare, deoarece concluziile specialistului poligrafolog nu constituie mijloc de probă în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a apreciat critic actul de inventariere efectuat de către Sulima Dmitri cu numitul Golubnic Serghei invocat de către partea apărării, deoarece aceasta este combătută prin procesul-verbal de examinare a documentelor din 06.06.2014 prin care a fost examinată informația cu privire la proveniența și aflarea la evidență contabilă a bunurilor sustrate ce aparțin SRL „Maxiteh-ST”, stabilindu-se că potrivit invoice-ului nr. 1123649429 din 19.04.2013, de către compania Samsung Electronics Ukraine Company către SRL „Maxiteh-ST” a fost livrat obiectul de model „GT-P3110TSASEK” Tablet, GT-P3110TSASEK, TITANUM SILVER, SEK, confecționat în Vietnam, precum și prin procesul-verbal de ridicare din 23.04.2014 prin care au fost ridicate cutiile de la notebook-urile sustrate din incinta magazinului „Maximum”, din str. Gagarin 16, mun. Chișinău.

Colegiul Penal nu a reținut argumentul apărării cu privire la actul de control nr. 5 - 667905 din 28 mai 2014 cu titlu de probă la pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Sulima Dmitri, deoarece actul în cauză vizează verificarea corectitudinii calculării și plenitudinea virării la buget a impozitelor, taxelor și

plăților, a respectării legislației fiscale și nu are nici o tangență, fie aceasta directă sau indirectă cu fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Sulima Dmitri.

Cu referire la argumentele avocatului Radu Dumneanu în partea ce se referă la faptul că, bunurile sustrase i-ar fi fost transmise în gestiune/administrare sau pentru vânzare inculpatului Sulima Dmitri, instanța de apel a reținut poziția apărării și anume că, la materialele cauzei penale nu au fost administrate careva probe care să demonstreze faptul că bunurile în cauză au fost transmise gestiunea/administrarea inculpatului, temei pentru care, instanța de apel a dispus recalificarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 191 alin. (5) Cod penal în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Însă, instanța de apel a apreciat critic argumentele părții apărării în partea care se referă la faptul că, la materialele cauzei penale nu se conține nici un înscris prin care să se confirme că bunurile sustrase s-au aflat în magazinul din mun. Chișinău, str. Gagarin 16, or, circumstanțele date și-au găsit confirmare în baza probelor administrate la dosar, dintre care declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, precum și în baza materialelor scrise administrate la faza urmăririi penale și care au fost analizate și apreciate supra.

În ceea ce privește argumentul avocatului Dumneanu Radu cu privire la declarațiile martorului Livova Ecaterina prin care se confirmă declarațiile inculpatului Sulima Dmitri privind reclamația faptului dispariției tehnicii din sala de vânzări, iar cererea respectivă nu a fost semnată de către colegul său serviciu, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală nu a constatat că, prin aceste declarații se atestă lipsa faptului infracțiunii în acțiunile inculpatului Sulima Dmitri, deoarece vinovăția acestuia în comiterea faptei prejudiciabile de sustragere în mod ascuns a bunurilor părții vătămate a fost constatată în baza ansamblului de probe administrate la dosar. Respectiv, faptul că, martorul Livova Ecaterina a confirmat că, inculpatul a reclamat faptul dispariției tehnicii din sala de vânzări, iar cererea respectivă nu a fost semnată de către colegul său de serviciu nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece faptul dispariției tehnice a fost stabilit de către martorul Rufînschii Alexandru care a declarat că, în perioada lunii martie a anului 2014, în legătură cu faptul că căuta în depozit accesoriile pentru o anumită tabletă și depistând că aceasta lipsește, a fost inițiat un control. În urma controlului s-a stabilit că tableta nu este în depozit deși conform actelor aceasta urma să fie depozitată. Livrarea acestei tablete a avut loc cu câteva luni înainte de verificarea inițială, aproximativ prin lunile noiembrie a anului 2013 - ianuarie 2014. La rugămintea sa inculpatul personal a efectuat verificările în depozit. A fost numărată toată marfa care se află în magazin și în depozit. Peste câteva zile inculpatul i-a comunicat că a finisat controlul și totul este în regulă, în afara tabletei dispărute. În ziua următoare, după ce a primit de la inculpat informația că totul este în regulă, s-a apropiat angajatul Rusu Roman și din proprie inițiativă a cerut să fie efectuat un control repetat. În urma controlului s-au găsit mai multe cutii goale.

Instanța de apel a apreciat critic alegațiile avocatului Dumneanu Radu cu privire la faptul că pe perioada defectării computerul de serviciu, utilizat inclusiv de

numitul Sulima Dmitri nu s-a efectuat nici o acțiune de serviciu și a indicat în acest sens că, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării, părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane, instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare. Respectiv, instanța de judecată verifică probele administrate în cauza penală sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective. Iar, la caz, instanța de apel a constatat în baza materialelor probatorii administrate că în acțiunile inculpatului Sulima Dmitri sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind pertinente cazului, alegațiile avocatului Dumneanu Radu ce țin de contactarea aceluiași abonată atât de Ciubotaru Anatolie, cât și de către Sulima Dmitri, și anume că, abonații respectivi nu au fost identificați de către organul de urmărire penală pentru a exclude dubiile respective, apărarea neavând posibilitatea de a-i identifica, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, între abonatul Sulima Dumitru și abonatul Ciubotaru Anatolie, pe perioada de timp 01.08.2013 până la 08.05.2014 au avut loc aproximativ 40 convorbiri telefonice, ceea ce confirmă veridicitatea declarațiilor martorului Ciubotaru Anatolie care a declarat că a procurat de la inculpatul Sulima Dmitri tehnică electronică - laptopuri și tablete.

În ceea ce privește alegațiile avocatului Dumneanu Radu ce se referă la faptul că, de către acuzatorul de stat a fost încălcat în mod grav dreptul la apărare al inculpatului, fapt determinat de lipsa traducătorului la înaintarea învinuirii, Colegiul Penal l-a apreciat că aceasta nu duce la anularea acțiunii respective, or, ordonanța de punere sub învinuire din 17.06.2014 nu a fost contestată nici de către învinuit și nici de avocat în cadrul urmăririi penale, în termenii legali.

Totodată, instanța de apel a reținut că, învinuitului Sulima Dmitri i s-a înmănat ordonanța de punere sub învinuire din 17.06.2014, în limba rusă, fapt confirmat prin însemnările ultimului de la f.d. 18-19, vol. III. La fel, instanța de apel reține că, procesul-verbal de audiere a învinuitului Sulima Dmitri din 17.06.2014 a fost întocmit în limba rusă, această acțiune procesuală a avut loc în limba pe care o posedă învinuitul, astfel, nefiind constatate careva încălcări a dreptului la apărare a acestuia, mai mult ca atât, nici învinuitul, nici avocatul acestuia, la etapa audierii în calitate de învinuit, nu au formulat careva obiecții.

În concluzie, instanța de apel a constatat cu certitudine în baza materialelor dosarului penal că, acțiunile comise de inculpatul Sulima Dmitri cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod Penal.

Colegiul Penal și-a întemeiat decizia de condamnare a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate atât în baza probelor administrate de către

acuzatorul de stat, care au fost cercetate și examinate atât în cadrul primei instanței, cât și în instanța de apel, cât și cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „în afara oricăror dubii rezonabile” (*hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978*).

La stabilirea pedepsei penale inculpatului Sulima Dmitri, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de către inculpat, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, instanța de apel ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că inculpatul Sulima Dmitri nu a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale incriminate acestuia că, dânsul a comis o infracțiune gravă, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, nu are antecedente penale a stabilit inculpatului Sulima Dmitri pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal pedeapsa sub formă de 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că prin acțiunile infracționale comise cu intenție de către inculpatul Sulima Dmitri, părții vătămate SRL „Mahiteh-ST” i s-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 245041,00 (două sute patruzeci și cinci mii patruzeci și unu) lei, care însă nu a fost restituit, iar din acest motiv, suma respectivă urmează a fi încasată de la inculpat în beneficiul părții vătămate.

Soarta corpurilor delictive a fost soluționată în conformitate cu prevederile art. 162 Cod de procedură penală.

4. Decizia instanței de apel este atacată, cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popv Oleg și de către avocații Dumneanu Radu și Grigoriu Aurelia în numele inculpatului Sulima Dmitri.

4.1 Procurorul invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu restituirea cauzei la nouă rejudecare în instanța de apel, din motiv ca eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului acuzarea invocă că:

- instanța de apel nu a motivat suficient de argumentat soluția de reîncadrare a faptei săvârșite de către inculpatul Sulima Dmitri de la componența de infracțiune prevăzută la art. 191 alin.(5) Cod penal la componența de infracțiune prevăzută la art. 186 alin. (5) Cod penal, a constatat confuz fapta efectivă săvârșită de către inculpatul Sulima Dmitri și respectiv a soluționat greșit chestiunea privind repararea pagubei materiale și soarta corpurilor delictive;

- instanța de apel nu a identificat legătura logică dintre elementele obiective a componenței de infracțiune prevăzută la art. 186 alin.(5) Cod penal cu elementele faptei efectiv săvârșite de către inculpatul Sulima Dmitri;

- devreme ce, instanța de apel, a constatat că, inculpatul Sulima Dmitri a acționat prejudiciabil în coraport cu patrimoniul SRL „Maxiteh-ST”, instanța de apel urma să determine și să constate corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile efectiv săvârșite de către inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzută la art. 186 alin.(5) Cod penal;

- instanța de apel nu a argumentat motivat, bazat pe o practică judiciară stabilită sau pe păreri doctrinare bine structurate necesitatea reîncadrării faptei;

- partea acuzării reține că din lucrările cauzei penale rezultă suficiente probe care dovedesc faptul că inculpatul Sulima Dmitri, în temeiul raporturilor de muncă constituite cu SRL „Maxiteh-ST” a realizat custodia legitimă supra bunurilor sustrase;

- ținând cont de reglementarea raporturilor de muncă făcută prin contractul individual de muncă nr.77/1 din 3 septembrie 2012, încheiat între SRL „Maxiteh-ST” (angajator) și Sulima Dmitri (salariat) și a contractului-tip cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr.77/1 din 3 septembrie 2012 trebuia utilizată noțiunea doctrinară de gestionar al bunurilor și înțeleasă această noțiune ca fiind angajatul care exercită ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri și mijloace ce aparțin unei unități publice sau private;

- din conținutul reglementat al rapoartelor de muncă dar și a conjuncturii realizării de către angajatul Sulima Dmitri a atribuțiilor de serviciu trebuia să se înțeleagă că acesta, de rând cu numitul Rusu Roman în privința căruia nu există nici o suspiciune de implicare în activitatea prejudiciabilă de delapidare a bunurilor SRL „Maxiteh-ST” avea atribuții atât de primire, de păstrare cât și de eliberare a mărfurilor sustrase;

- prin eliberarea bunurilor trebuia înțeleasă inclusiv modalitatea de gestionare a lor manifestată prin ridicarea nestingherită din depozit dar și prin transmiterea lor către cumpărători, după ce aceștia din urmă îi prezentau bonul de plată a produsului;

- partea acuzării a dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil că de fapt, bunurile care constituie obiectul infracțiunii contra patrimoniului incriminate inculpatului la etapa urmăririi penale și constatate ca fiind dovedită de către instanța de fond s-au aflat în custodia inculpatului, care avea atât obligații de asigurare a integrității lor (păstrare) cât și împuterniciri de eliberare a lor (prin plasare în sala de vânzări și ulterior eliberarea către cumpărători). Aceste bunuri au fost încredințate în custodia inculpatului Sulima Dmitri în virtutea relațiilor de muncă constituite cu respectivul și nu au format până la scoaterea lor din posesia victimei parte a patrimoniului inculpatului;

- este cert că bunurile/mărfurile litigioase au ieșit din patrimoniul SRL „Maxiteh-SL” urmare a „însușirii” lor de către inculpat;

- în acest caz, inculpatul Sulima Dmitri, prin însușirea nejustificată a bunurilor relevate în actul de învinuire și-a majorat patrimoniul propriu exact în proporția în care a fost diminuat patrimoniul părții vătămate SRL „Maxiteh-SL”;

- modalitatea de săvârșire a infracțiunii reținută de către instanța de apel în cauza lui Sulima Dmitri și argumentarea că modalitatea de însușire a bunurilor din

patrimoniul altei persoane caracterizează în exclusivitate infracțiunea de delapidare a averii străine prevăzută la art.191 Cod penal, nu însă și infracțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor din avutul altei persoane /furtul prevăzută la art.186 Cod penal;

- la descrierea faptei considerate ca fiind dovedită, instanța de apel a reținut atât elemente care caracterizează componența infracțiunii de furt prevăzută la art.186 Cod penal cât și elemente care caracterizează latura obiectivă a componența infracțiunii de delapidare a averii străine prevăzută la art.191 Cod penal;

- argumentele invocate de către instanța de apel în sprijinul soluției de reîncadrare a faptei săvârșite de către inculpatul Sulima Dmitri nu sânt motivate și contravin circumstanțelor și actelor cauzei penale;

- instanța de apel nu a ținut cont la soluționarea chestiunii privind repararea prejudiciului material dar și a soluționării sorții corpurilor delictate de informația prezentată de către partea acuzării și confirmată de către martorul Odobescu Anatolie (reprezentantul părții vătămate SRL „Maxiteh-ST”) din care rezultă că SRL „Maxiteh-ST” a fost lichidată și radiată din Registrul de stat al întreprinderilor încă la 26 septembrie 2016;

- instanța de apel trebuia să înțeleagă că subiectul de drept în favoarea/beneficiul căruia urmau a fi soluționate chestiunile privind recuperarea prejudiciului material dar și soarta corpurilor delictate nu mai există și în acest caz, trebuiau valorificate reglementările date de Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.972 din 11 septembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de evidență, evaluare și vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpân, sechestrate ușor alterabile sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delictate, a bunurilor trecute în posesia statului cu drept de succesiune și a comorilor.

4.2 Avocatul Dumneanu Radu invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, și dispunerea achitării lui Sulima Dmitrii din motivul lipsei probelor din care să rezulte acuzația adusă și încălcarea gravă a dreptului cu privire la apărare prin asumarea de către procuror a rolului traducătorului în cadrul procesului.

În motivarea recursului apărarea invocă că:

- conform conținutului actului de control, s-a indicat că în rezultatul inventarierii totale nu au fost stabilite abateri dintre valoarea și cantitatea stocurilor de mărfuri înregistrate în evidența contabilă cu cea de facto;

- corespunderea la data de 31.03.2014 a stocului de mărfuri la SRL „Maxiteh ST” cu datele din evidența contabilă se confirmă și prin lipsa mențiunilor cu privire la necesitatea ajustărilor declarațiilor cu privire la TVA, care urmau să fie efectuate în cazul prejudiciilor cauzate întreprinderii în legătură cu constatarea unei eventuale sustrageri;

- lipsa unui act din care să rezulte transmiterea la magazinul în care activa Sulima Dmitrii a tehnicii respective, concluzia instanței prin care se confirmă introducerea pe teritoriul vamal al țării de către SRL „Maxiteh-ST” doar a unui obiect, tableta de model „GT-P311 OTSASEK” Tabiet, GT-P311 OTSASEK, TITANUM SILVER, SEK, confecționată în Vietnam, face inadmisibilă concluzia,

bazată pe presupuneri, că în stoc se afla toată tehnica de calcul indicate în rechizitoriu;

- deși se invocă sustragerea mai multor bunuri, nu este clar care este cauza prezentării actelor justificative doar în partea ce se referă la un singur obiect, din cele reclamate a fi sustrate;

- o altă distorsionare a probelor administrate constă în invocarea eronată a declarațiilor lui Rogatiuc Denis, precum că acces în depozitul în care se păstra tehnica IT ar fi avut doar inculpatul și Rusu Roman și că cheia s-ar fi păstrat la aceste persoane. În realitate, prin declarațiile tuturor martorilor, angajați ai magazinului „Maximum”, s-a indicat că o cheie de la depozitul respectiv se afla în încăperea destinată reprezentanților securității și că aceștia, împreună cu administratorul erau primii care intrau și ultimii care ieșeau din incinta centrului comercial;

- potrivit materiilor cauzei, doar notebook-urile care nu se aflau în rafturile de prezentare se aflau în încăperea destinată depozitării, pe când tabletele se aflau expuse nemijlocit în sala de vânzări, fără a fi securizat într-un fel anume accesul la ele. Respectiv, este eronată aprecierea instanței că doar Sulima Dmitrii ar fi avut acces la tehnica respectivă;

- ținând cont de faptul că la centrele comerciale, inclusiv în magazinele „Maximum” sunt instituite sisteme de securitate care nu permite scoaterea obiectelor fără a fi achitate, nu a existat nici o înregistrare video din care să rezulte date care să confirme acuzațiile aduse.

- în partea ce se referă la respingerea concluziei specialistului poligrafologic, prin care a fost prezentată concluzia că Sulima Dmitrii spune adevărul când declară că nu a sustras bunurile ce i se impută, se impune mențiunea că aceasta este expusă într-un act oficial, iar documentele, mai ales cele ale apărării, sunt și trebuie apreciate în coroborare cu celelalte probe administrate în cadrul cercetării judecătorești.

- tot arbitrar, contrar prescripțiilor imperative ale art.7, art.230 și art.251 Cod de procedură penală a fost apreciată și prezentarea învinuirii traduse de către procurorul Poiată V. și audierea lui Sulima Dmitrii de către acesta în lipsa traducătorului;

- deși instanța de apel a indicat eronată că încălcarea admisă de către procuror nu poate fi invocată pentru declararea nulității actului procesual, nici nu s-a expus în sensul reducerii pedepsei aplicate în legătură cu încălcarea gravă a dreptului lui Sulima Dmitrii la un proces echitabil;

- instanța de apel, eronată, a indicat că, reprezentantul atras în proces al SRL „Maxiteh ST” nu s-a prezentat în instanță, deși la ultima ședință de judecată în cadrul cercetării judecătorești a instanței de apel s-a prezentat și confirmând afirmațiile și înscrisurile prezentate de procuror, a declarat că SRL „Maxiteh ST” a fost lichidată, și a susținut acțiunea civilă înaintată în instanța de fond, solicitând încasarea prejudiciului pretins a fi cauzat, a indicat ca dată a lichidării agentului economic una anterioară a examinării cauzei în fond, neputând indica în instanța de apel, cauza pentru care nu a informat instanța de fond despre lichidarea agentului economic și în folosul cui a solicitat încasarea pretinsului prejudiciu;

- prin decizia contestată s-a dispus încasarea unui prejudiciu în folosul unei persoane juridice care nu există în realitate.

4.3 Avocatul Grigoriu Aurelia invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului apărarea invocă că:

- că în prima instanța, ca și în instanța de apel nu au fost dovedite circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care colegiul penal al Curții de Apel le consideră constatate;

- vina lui Sulima Dmitri, că și paguba materială pricinuită proprietarului SRL „Mahiteh-ST” nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente;

- instanța de apel, nu a examinat sentința atacată și nu a cercetat materialele cauzei penale prin prisma motivelor de apel formulate;

- prima instanța și Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a admis încălcarea prevederilor art.6 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, la care Republica Moldova este parte.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-a conformat prevederilor legale și au declarat recursurile ordinare în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

5.1 Ce referire la recursul declarat de către acuzatorul de stat procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popov Oleg.

Potrivit textului recursului Colegiul penal constată, că acuzarea indică temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și respectiv faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, la acest capitol, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către acuzare, Colegiul penal constată că, instanța de apel examinând apelul conform art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra acestuia, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au

după la admiterea apelului și casării din alte motive a deciziei, precum și motivele adoptării soluției respective, concluzionând asupra reîncadrării acțiunilor inculpatului Sulima Dmitri din prevederile art. 191 alin. (5) Cod penal în baza art. 186 alin. (5) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, concluzii descrise detaliat în pct. 3.1 al prezentei decizii.

Analizând decizia instanței de apel în raport cu textul recursului Colegiul penal constată că, nu există contradicție între cele reținute prin hotărârea recurată și conținutul probelor administrate, starea de fapt reținută nefiind consecința unei denaturări evidente a probelor, ci rezultatul unei analize coroborate a acestora, astfel că decizia nu cuprinde vreun viciu sub aspect de fapt sau de drept material sau procesual.

Din textul recursului, Colegiul atestă, că acuzarea critică decizia instanței de apel sub aspectul nemotivării suficient de argumentat a soluției de reîncadrare a faptei săvârșite de către Sulima Dmitri de la art. 191 alin.(5) Cod penal la art. 186 alin. (5) Cod penal, constatând confuz fapta efectivă săvârșită de către inculpat și respectiv a soluționat greșit chestiunea privind repararea pagubei materiale și soarta corpurilor delictive.

Sub acest aspect instanța de recurs atestă că, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, ținând seama de stipulările art.27 Cod de procedură penală a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Sulima Dmitri de la art. 191 alin.(5) Cod penal la art. 186 alin. (5) Cod penal să fie întemeiată și legală. Or, potrivit constatărilor instanței de apel, *acuzarea nu a administrat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor să dovedească faptul că, bunurile care formează obiectul material al infracțiunii au fost încredințate de către angajator - SRL „Maxiteh-ST” în administrarea inculpatului, în baza unor relații contractuale încheiate sau conform fișei postului, cu determinarea clară a atribuțiilor de serviciu în ce privește gestionarea sau administrarea bunurilor.*

Totodată, Colegiul penal menționează, că chestiunea privind recalificarea acțiunilor lui Sulima Dmitri, prin prisma cumulului de probe administrat la caz, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție de la care instanța de recurs nu se va îndepărta, și a cărei reluare nu se mai impune, învederând considerentele Curții Europene și anume, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției ale instanței de fond. (*Garcia Ruis c. Spaniei, Heile c. Finlandei*).

Nu poate fi reținută critica recurentului, precum că, *instanța de apel nu a identificat legătura logică dintre elementele obiective a componenței de infracțiune prevăzută la art. 186 alin.(5) Cod penal cu elementele faptei efectiv săvârșite de către inculpatul Sulima Dmitri*. La acest aspect, Colegiul penal reține că, instanța de apel a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost constatat faptul că, inculpatului Sulima Dmitri i s-au încredințat nemijlocit bunurile, care formează obiectul material al infracțiunii, în baza unor relații contractuale încheiate sau conform fișei postului, cu determinarea clară a atribuțiilor de serviciu în ce privește gestionarea sau administrarea bunurilor. Or, obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 191 alin.(5) Cod penal îl reprezintă bunurile care **sunt încredințate de către o altă persoană în administrarea făptuitorului**.

Potrivit materialelor cauzei se reține că inculpatul a fost angajat în funcția de vânzător - consultant în cadrul firmei SRL „Maxiteh- ST”, în baza contractului individual de muncă și a contractului-tip cu privire la răspunderea materială individuală nr.77/1 din 03 septembrie 2012 potrivit căruia salariatul își asumă răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator, iar angajatul care efectuează operațiile de manipulare sau are bunurile în pază, fără a avea ca principale atribuții de servicii primirea, păstrarea și eliberarea lor, nu are calitatea de gestionar și, în consecință, dacă sustrage din acele bunuri, nu săvârșește infracțiunea de delapidare, ci infracțiunea de **furt**.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei, Colegiul constată, că instanța de apel întemeiat a stabilit că, acuzatorul de stat nu a prezentat probe ce ar dovedi că, bunurile sustrase au fost încredințate inculpatului spre administrare în baza unui contract ce determină clar atribuțiile de serviciu în gestionarea sau administrarea bunurilor.

5.2 Cu referire la apelul declarat de către avocații Dumneanu Radu și Grigoriu Aurelia în numele inculpatului Sulima Dmitri.

Potrivit textului recursului Colegiul penal constată, că apărarea indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci motivarea soluției este expus neclar, precum și atunci când este admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

La acest capitol, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către avocatul Dumneanu Radu în numele inculpatului și textul deciziei, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la adoptarea hotărârii, a respectat prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat și adoptarea soluției de recalificarea a acțiunilor inculpatului de la art. 191 alin.(5) Cod penal la art. 186 alin. (5) Cod penal, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul aceluiași apărător, motivarea soluției corespunde

dispozitivului hotărârii atacate și echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Mai mult, Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului verificat și a concluzionat corect că în acțiunile inculpatului Sulima Dmitri sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(5) Cod penal.

Neîntemeiat este argumentul apărării precum că, în cauză s-a comis o eroare de fapt, deoarece prin *eroare de fapt* se înțelege o greșită examinare a probelor administrate în cauză, în sensul că la dosar există o anumită probă, când în realitate aceasta nu există sau atunci când se consideră că un anumit act, un anumit raport de expertiză ar demonstra existența unei împrejurări, când în realitate din acest mijloc de probă reiese contrariul. Eroarea gravă de fapt presupune deci, reținerea unei împrejurări esențiale fără ca probele administrate să o susțină sau o nereținere a unei astfel de împrejurări esențiale, deși probele administrate o confirmau, ambele ipoteze fiind rezultatul denaturării grave a probelor.

În acest context, Colegiul penal constată că nu există contradicție între cele reținute prin hotărârea recurată și conținutul probelor administrate, starea de fapt reținută nefiind consecința unei denaturări evidente a probelor, ci rezultatul unei analize coroborate a acestora, astfel că decizia nu cuprinde vreun viciu sub aspect de fapt sau de drept material sau procesual.

Totodată, potrivit textului recursului avocatul Dumneanu Radu solicită achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii art. 186 alin.(5) Cod penal din motivul lipsei probelor din care să rezulte acuzația adusă și încălcarea gravă a dreptului cu privire la apărare prin asumarea de către procuror a rolului traducătorului în cadrul procesului.

Colegiul penal ține să enunțe că, argumentele invocate de recurent privind achitarea lui Sulima Dmitri, din motivul lipsei probelor, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar și nu poate servi drept temei de casare a unei hotărâri judecătorești definitive. Mai mult, temeiurile invocate de recurent la lipsa motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esența presupusele erori de drept, astfel încât, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele recurentului de achitare a inculpatului.

Mai mult, din cuprinsul hotărârilor atacate instanța de recurs constată că, în pct. 3.1 al prezentei decizii sunt rediate probele care au fost cercetate de către instanța de apel și asupra cărora s-a expus întemeiat prin argumente fundamentate în fapt și în

drept, statuînd, că: „În cadrul cercetării judecătorești, Colegiul Penal a constatat cu certitudine că vina inculpatului Sulima Dmitri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod Penal se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume prin declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod Penal.”

Totodată, instanța de apel relevă, că argumentele avocatului Dumneanu Radu invocate în recursul declarat, referitor la nevinovăția lui Sulima Dmitri, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010, în pct.37 al hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenție obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288*). Cu toate acestea, noțiunii de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse intenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, Culegere de decizii și hotărâri 1997-VIII*).

Referitor la invocările apărării, precum că, „conform conținutului actului de control, s-a indicat că în rezultatul inventarierii totale nu au fost stabilite abateri dintre valoarea și cantitatea stocurilor de mărfuri înregistrate în evidența contabilă cu cea de facto”, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a respins acest act în calitate de probă întru achitarea inculpatului deoarece actul în cauză nu are tangență cu fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Sulima Dmitri doar vizează verificarea corectitudinii calculării și plenitudinea virării la buget a impozitelor, taxelor și plăților, a respectării legislației fiscale.

Urmează a fi respins argumentul apărării precum că, la data de 31.03.2014 stocul de marfă din magazin corespundea cu datele din evidența contabilă, deoarece potrivit declarațiilor martorului Melnicov Ștefan inventarierea în magazin se face în luna februarie, iar lipsa bunurilor a fost depistată în luna aprilie 2014 în urma unui control suplimentar. Totodată potrivit declarațiilor reprezentantului părții vătămate Odobescu Anatolie inventarierea din luna februarie 2014 a fost efectuată de către inculpat, din spusele căruia era totul în regulă.

Nefondat este și urmează a fi respins argumentul apărării precum că, „lipsește un act care ar confirma prezența în magazinul în care activa Sulima Dmitri a tehnicii respective”, deoarece instanța de recurs va reține constatările instanței de apel și anume că, potrivit declarațiilor martorului Rutînschii Alexandru marfa în magazin se aduce în baza facturilor și evidența mărfii este dusă de merceologul magazinului. Totodată, reprezentantului părții vătămate Odobescu Anatolie a explicat că, în urma inventarierii din luna aprilie 2014 care se efectuează în baza stocului de marfă existent și stocul de marfă din baza de date, s-a depistat că lipsesc mai multe

laptopuri și tablete, lipsa cărora a fost confirmată prin potrivit procesului verbal de ridicare din 23.04.2014 a cutiilor goale în depozitul companiei, care în urma inventarierii efectuată de către inculpat în luna februarie 2014 marfa era. Totodată, instanța de apel a reținut că, potrivit declarațiilor martorului Ciubotarii Anatoliei, de pe site-ul www.999.md, acesta în perioada încriminată inculpatului, a procurat de la ultimul mai multe laptopuri și tablete noi la un preț bun. În cutii erau aduse doar tabletele.

La fel, urmează a fi respins argumentul apărării precum că, *„instanța de apel eronat a invocat declarațiile martorului Rogatiuc Denis precum că acces în depozit a avut doar inculpatul și Rusu Roman și că cheia s-ar fi păstrat la aceste persoane pe când potrivit declarațiilor martorilor o cheie de la depozit se afla în încăperea destinată reprezentanților securității și că aceștia împreună cu administratorul erau primii care intrau și ultimii care ieșeau din centrul comercial”*. În acest sens, instanța de recurs reține că, instanța de apel corect a constatat că, prin declarațiile martorilor Odobescu Anatolie, Rutînschii Alexandru, Melnicov Ștefan, Rogatiuc Denis, Rusu Roman, Capcelea Serghei, angajați la SRL „Maxiteh-ST” se confirmă faptul că, inculpatul Sulima Dmitri, avea acces direct la depozitul SRL „Maxiteh-ST” din str. Gagarin 16, mun. Chișinău de unde a sustras tehnica electronică. Reprezentantul părții vătămate Odobescu Anatolie a declarat că, acces la cheia de la ușa depozitului, unde se păstrau bunurile sustrate avea inculpatul și colegul său Rusu Roman, martorului Melnicov Ștefan a declarat că, accesul la depozitul de unde s-au sustras bunurile îl avea inculpatul și colegul său Rusu Roman, alte persoane puteau să intre în depozit, dar numai în prezența acestora, la fel și martorul Rogatiuc Denis a confirmat că, acces la marfa din depozitul IT aveau doar vânzătorii din secția IT. Răspunzător de depozit era inculpatul și Rusu Roman și cheia de la ușa depozitului se păstra la aceștia. Astfel din martorii indicați nimeni nu a confirmat că cheia de la depozit se afla în încăperea destinată reprezentanților securității.

Cu referire la agreementul recurentului precum că, *„este eronată concluzia instanței de apel că doar inculpatul avea acces la marfa care era expusă în sala de vânzări fără a fi securizat accesul la ele și că nu există nici o înregistrare video care să confirme acuzații aduse”*, Colegiul penal reține că, instanța de apel a menționat că, anume reprezentantul părții vătămate Odobescu Anatolie a explicat că marfa a fost sustrasă din depozit. Magazinul unde activează inculpatul este parțial dotat cu aparataj care ar împiedica sustragerea tehnicii. Cipurile care împiedică sustragerea mărfii pot fi dezactivate de vânzători. Martorul Rutînschii Alexandru a declarat că, în magazin sunt instalate aparate de luat vederi, însă în depozit nu sunt instalate, dat fiind faptul că acesta este întunecos și nimic nu se vede.

Nu poate fi reținută critica recurentului *în partea ce se referă la respingerea concluziei specialistului poligrafologic, și se impune mențiunea că aceasta este expusă într-un act oficial, iar documentele, mai ales cele ale apărării, sunt și trebuie apreciate în coroborare cu celelalte probe administrate în cadrul cercetării judecătorești.*

La acest aspect, Colegiul penal reține că, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Sulima Dmitri în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin.(5) Cod penal să fie una corectă și întemeiată fiind stabilite toate circumstanțele de fapt și de drept, iar concluziile specialistului poligrafolog nu constituie mijloc de probă în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală.

La fel, nu poate fi reținută critica recurentului și anume că, *contrar prescripțiilor imperative ale art.7, art.230 și art.251 Cod de procedură penală a fost apreciată și prezentarea învinuirii traduse de către procurorul Poiată V. și audierea lui Sulima Dmitrii de către acesta în lipsa traducătorului*, deoarece instanța de apel argumentat a respins aceste alegații ale apărării și anume că, ordonanța de punere sub învinuire din 17.06.2014, a fost înmănată inculpatului în limba rusă, (f.d. 18-19, vol. III). Procesul-verbal de audiere a învinuitului Sulima Dmitri din 17.06.2014, la fel, a fost întocmit în limba rusă, astfel constatând că, nu a fost încălcat dreptul la apărare. Mai mult, cererea avocatului privind constatarea nulității ordonanței de punere sub învinuire a fost respinsă, ca neîntemeiată, prin ordonanța procurorului Gore Eugeniu din 28 ianuarie 2015 motivând că ordonanța a fost înmănată în limba rusă (53-55 vol. III). Ordonanța de punere sub învinuire din 17.06.2014, a fost întocmită în limba rusă, și nicidecum nu a fost înmănată inculpatului traducerea acesteia ceia ce nu contravine prevederilor art. 16 alin.(3) Cod de procedură penală.

Nu poate fi reținut argumentul avocatului, precum că, *deși instanța de apel a indicat eronat că încălcarea admisă de către procuror nu poate fi invocată pentru declararea nulității actului procesual, nici nu s-a expus în sensul reducerii pedepsei aplicate în legătură cu încălcarea gravă a dreptului lui Sulima Dmitrii la un proces echitabil*. Or, potrivit constatărilor instanței de apel nu au fost reținute careva încălcări ale drepturilor inculpatului. Analizând legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor cauzei prin prisma celor invocate de recurent, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a stabilit, de a recalifica acțiunile lui Sulima Dmitri de la art. 191 alin. (5) Cod penal la art. 186 alin. (5) Cod penal și s-a expus argumentat din care motive a ajuns la soluția dată, vinovăția inculpatului fiind dovedită prin cumulul de probe administrate de către instanțele de judecată, motivându-și argumentat soluția adoptată în corespundere cu prevederile normelor procesual penal, stabilindu-i o pedeapsa echitabilă în raport cu fapta comisă ce se încadrează în limitele prevăzute de lege, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, fiind individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Urmează a fi respins argumentul apărării precum că, *instanța de apel, eronat a dispus încasarea prejudiciu cauzat în contul SRL „Maxiteh ST”, care a fost lichidată anterior examinării cauzei în fond*, or, prejudiciul a fost cauzat părții vătămate SRL „Mahiteh-ST” în urma acțiunilor infracționale comise cu intenție de către inculpatul

Sulima Dmitri, care nu a fost restituit, și care urmează a fi încasat din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate. Or, modalitatea de executare ține de procedura de executare.

5.3 De asemenea, nu și-au găsit confirmare argumentele avocatului Grigoriu Aurelia precum că, *vina lui Sulima Dmitri cât și paguba materială pricinuită proprietarului SRL „Mahiteh-ST” nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente* or, instanța de apel anume în urma cercetării probelor administrate atât de acuzării cât și de apărării, descrise în pct. **3.1** al prezentei decizii a ajuns la concluzia despre vinovăția lui Sulima Dmitri în comiterea infracțiunii de furt.

Totodată, ce ține de faptul că, *instanța de apel nu a examinat sentința atacată și nu a cercetat materialele cauzei penale prin prisma motivelor de apel formulate* Colegiul penal reține că instanța ierarhic inferioară în decizia adoptată a indicat că, examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, cu certitudine s-a constatat vina inculpatului Sulima Dmitri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod Penal, fapt ce se dovedește prin cumulul de probe administrate, și anume prin declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele.

Instanța de recurs va respinge ca fiind nemotivat, sub aspectul invocat, argumentul avocatului Grigoriu Aurelia potrivit căruia *prima instanța și Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a admis încălcarea prevederilor art.6 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, la care Republica Moldova este parte.*

Astfel, Colegiul penal constată că argumentele din recursuri sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor procesului echitabil prevăzute la art. 6 CEDO.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popov Oleg și de către avocații Dumneanu Radu și Grigoriu Aurelia în numele inculpatului Sulima Dmitri, ca fiind vădit neîntemeiate.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popov Oleg și de către avocații

Dumneanu Radu și Grigoriu Aurelia în numele inculpatului Sulima Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe *Sulima Dmitri xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **25 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie